

Stará stodola

Viktor Vorlíček, akademický malíř a grafik

To bývaly zimy! O sních v kraji nikdy nebyla nouze. Přečtěme si zápis z „Příchovické kroniky“ k roku 1905: „*Léto 1904 bylo velmi suché, dlouhé týdny nepršelo, úroda píce i obilí byla velmi slabá. Mnohé studny vyschly, brusírny pracovaly jednu, nejvýš dvě hodiny denně. Po tomto létě následovala tuhá zima. Na Silvestra (31. 12. 1904) se přidal k padajícimu sněhu ještě silný vítr. I když v naší obci při této fujavici nedošlo k žádným ztrátám na životech, bylo hlášeno mnoho neštěstí v okolních obcích. Napadlo takové množství sněhu, jaké ani nejstarší obyvatelé nepamatují. Když pak později zavládlo klidnější počasí, stala se obec lákadlem pro tisíce zvědavců z blízkého i vzdáleného okolí, kteří sem přišli, aby shlédli výtvary obrovského množství sněhu.*“

Stara Stodoła

Viktor Vorlíček, akademicki malarz i grafik

Stodoła nie stanowiła elementu każdego zabudowania. Jednak tam, gdzie grunty były większe, zaś zbiory nie zmieściłyby się do sąsiedka - spichlerz lub hambalka były. W stodole podczas zimy, zbiory np. owies lub len były przetwarzane.

Przez Příchovice, prowadzi geologiczna granica tzw. biolitycznego granitu. Do dzisiaj można tu podziwiać wielkie „błędne skały“ z doby polodowcowej. Mniejsze z nich, zostały rozbite na fundamenty budynków, chlewów lub brukowanie niekurzących się, twardych dróg (tak, jak dawno temu budowali je Rzymianie). Jednak tam, gdzie należało sadzić i siać kultury rolne, kamienie nie były mile widziane. Aby zboże na polach lepiej obrodziło i zbiory były większe, ludzie zbierali je układając w wielkie zbiorowiska lub na kształt „kurhanów“. Równoległe kamienne linie później tworzyły w ten sposób granice gruntów.